

שעור יא: המנחה (ב)

לא תשבית מלח ברית אלקיך

Shiur #11: The Minhah (part 2)

(1) ויקרא ב

(א) וּנְפֹשׁ כִּי־תִקְרִיב קֶרֶבֶן מִנְחָה לַה' סֶלֶת יִהְיֶה קֶרֶבְנָו וַיִּצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְנָתַן עָלֶיהָ לִבְנָהּ: (ב) וַהֲבִיֵּאתָ אֶל־בְּנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים וְקִמְצוּ מִלֹּא קִמְצוּ מִסֶּלֶתָהּ וּמִשְׁמֶנָּה עַל כָּל־לִבְנֶתָהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אֲזִכָּרְתָּהּ הַמִּזְבֵּחַ אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַה': (ג) וְהִנּוֹתַרְתָּ מִן־הַמִּנְחָה לְאֹהֶרֶן וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים מֵאֲשֵׁי ה': (ד) וְכִי תִקְרַב קֶרֶבֶן מִנְחָה מֵאִפֶּה תִגֹּר סֶלֶת חֲלוֹת מִצֵּל בְּלוֹלֹת בְּשֶׁמֶן וְדִקְקִי מִצּוֹת מְשֻׁחִים בְּשֶׁמֶן: (ה) וְאִם־מִנְחָה עַל־הַמִּחְבֵּת קֶרֶבֶן סֶלֶת בְּלוֹלָה בְּשֶׁמֶן מִצֵּה תִהְיֶה: (ו) פְּתוֹת אֹתָהּ פְּתִים וַיִּצַקְתָּ עָלֶיהָ שֶׁמֶן מִנְחָה הוּא: (ז) וְאִם־מִנְחַת מִרְחֶשֶׁת קֶרֶבֶן סֶלֶת בְּשֶׁמֶן תַּעֲשֶׂה: (ח) וְהִבֵּאתָ אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מֵאִלָּה לַה' וְהִקְרִיבָה אֶל־הַכֹּהֵן וְהִגִּישָׁה אֶל־הַמִּזְבֵּחַ: (ט) וְהָרִים הַכֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָה אֶת־אֲזִכָּרְתָּהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַה': (י) וְהִנּוֹתַרְתָּ מִן־הַמִּנְחָה לְאֹהֶרֶן וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים מֵאֲשֵׁי ה': (יא) כָּל־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַה' לֹא תַעֲשֶׂה חֶמֶץ כִּי כָל־שֹׂאֵר וְכָל־דָּבָשׁ לֹא־תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לַה': (יב) קֶרֶבֶן רֵאשִׁית תִּקְרִיבוּ אֹתָם לַה' וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא יַעֲלוּ לָרֵיחַ נִיחֹחַ: (יג) וְכָל־קֶרֶבֶן מִנְחָתְךָ בַּמֶּלַח תִּמְלֹחַ וְלֹא תִשְׁפִּית מֶלַח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתְךָ עַל כָּל־קֶרֶבֶן קֶרֶבֶן תִּקְרִיב מֶלַח: (יד) וְאִם־תִּקְרִיב מִנְחָת בַּפּוֹרִים לַה' אֲבִיב קִלּוֹי בָּאֵשׁ גֵּרֶשׁ כְּדָמָל תִּקְרִיב אֶת מִנְחָת בַּפּוֹרִיךָ: (טו) וְנָתַתָּ עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְשִׁמְתָּ עָלֶיהָ לִבְנָהּ מִנְחָה הוּא: (טז) וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אֲזִכָּרְתָּהּ מִגִּרְשָׁהּ וּמִשְׁמֶנָּה עַל כָּל־לִבְנֶתָהּ אִשָּׁה לַה':

(2) ויקרא ו, טז-טז

(ז) וְזֹאת תֹּזַרְתׁ הַמִּנְחָה הַקֶּרֶב אֹתָהּ בְּנֵי אֹהֶרֶן לִפְנֵי ה' אֶל פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ: (ח) וְהָרִים מִמֶּנּוּ בְּקִמְצוֹ מִסֶּלֶת הַמִּנְחָה וּמִשְׁמֶנָּה וְאֵת כָּל הַלִּבְנָה אֲשֶׁר עַל הַמִּנְחָה וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ רֵיחַ נִיחֹחַ אֲזִכָּרְתָּהּ לַה': (ט) וְהִנּוֹתַרְתָּ מִמֶּנָּה יֹאכְלוּ אֹהֶרֶן וּבָנָיו מִצּוֹת תֹּאכֹל בַּמָּקוֹם קֹדֶשׁ בַּחֲצֵר אֹהֶל מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ: (י) לֹא תֹאפֶה חֶמֶץ חֶלֶקֶס נִתְּתִי אֹתָהּ מֵאֲשֵׁי קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא כַּחֲטָאֹת וְכֹאֲשִׁם: (יא) כָּל זָכָר בְּבָנֵי אֹהֶרֶן יֹאכְלֶנָה חֶק עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאֲשֵׁי ה' כֹּל אֲשֶׁר יִגַּע בָּהֶם יִקְדָּשׁ: (יב) וַיֹּדֶבֶר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: (יג) זֶה קֶרֶבֶן אֹהֶרֶן וּבָנָיו אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לַה' בְּיוֹם הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ עֲשִׂיתָ הָאִפֶּה סֶלֶת מִנְחָה תָּמִיד מִחֲצִיתָהּ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתָהּ בָּעֶרֶב: (יד) עַל מִחְבֵּת בְּשֶׁמֶן תַּעֲשֶׂה מְדַבְּכַת תְּבִיאָנָה תִּפְיָנִי מִנְחַת פְּתִים תִּקְרִיב רֵיחַ נִיחֹחַ לַה': (טו) וְהַכֹּהֵן הַמְּשִׁיחַ תַּחֲתָיו מִבָּנָיו יַעֲשֶׂה אֹתָהּ חֶק עוֹלָם לַה' כָּלִיל תִּקְטֹר: (טז) וְכָל מִנְחַת כֹּהֵן כָּלִיל תִּהְיֶה לֹא תֹאכֹל:

(3) במדבר יח, יט

כָּל־תְּרוּמַת הַקֹּדֶשִׁים אֲשֶׁר יָרִימוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לַה' נָתַתִּי לָךְ וּלְבָנֶיךָ וּלְבָנֶיךָ אֶתֶּךָ לְחֶק־עוֹלָם
בְּרִית מֶלֶח עוֹלָם הוּא לִפְנֵי ה' לָךְ וּלְזֶרְעֶךָ אֶתֶּךָ:

(4) מלאכי ב, א-ח

(א) וְעַתָּה אֵלֵיכֶם הַמִּצְוָה הַזֹּאת הַכֹּהֲנִים: (ב) אִם־לֹא תִשְׁמָעוּ וְאִם־לֹא תִשְׁימוּ עַל־לֵב לִתֵּת כְּבוֹד לִשְׁמִי
אָמַר ה' צְבָאוֹת וּשְׁלַחְתִּי בְכֶם אֶת־הַמַּאֲרָה וְאֶרְוֹתִי אֶת־בְּרִכּוֹתֵיכֶם וְגַם אֶרְוֹתֶיהָ כִּי אֵינְכֶם שָׁמַיִם עַל־לֵב:
(ג) הִנְנִי גֹעַר לָכֶם אֶת־הַזֶּרַע וְזִרְתִּי פֶרֶשׁ עַל־פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם וְנִשְׂאָ אֶתְכֶם אֵלָיו: (ד) וַיִּדְעֶתֶם כִּי שְׁלַחְתִּי
אֵלֵיכֶם אֶת הַמִּצְוָה הַזֹּאת לֵהְיוֹת בְּרִיתִי אֶת־לְוִי אָמַר ה' צְבָאוֹת: (ה) בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְׁלוֹם
וְאַתֶּנָּס־לוֹ מוֹדָא וַיִּירָאֲנִי וּמִפְּנֵי שְׁמִי נָחַת הוּא: (ו) תּוֹרַת אֱמֶת הִיְתָה בְּפִיהוּ וְעוֹלָה לֹא־נִמְצָא בִשְׁפָתָיו
בְּשָׁלוֹם וּבְמִישׁוֹר הָלַךְ אִתִּי וְרַבִּים הִשְׁיִיב מַעוֹן: (ז) כִּי־שִׁפְתָי כִּהְיוּ יִשְׁמְרוּ־דַעַת וְתוֹרָה יִבְקֶשׁוּ מִפִּיהוּ כִּי מִלֶּאךָ
ה'־צְבָאוֹת הוּא: (ח) וְאַתֶּם סֹרֶתֶם מִן־הַדֶּרֶךְ הַכְּשִׁלְתֶם רַבִּים בַּתּוֹרָה שִׁחַתְתֶּם בְּרִית הַלְוִי אָמַר ה' צְבָאוֹת:

(5) שמות יט, ד-ו

(ד) אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאֲשָׂא אֶתְכֶם עַל־פְּנֵי נְשָׁדִים וְאָבֹא אֶתְכֶם אֵלָי: (ה) וְעַתָּה אִם־
שָׁמוּעַ תִּשְׁמָעוּ בְּקוֹלִי וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־בְּרִיתִי וְהִיְתָם לִי סֹגְלָה מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־לִי כָל־הָאָרֶץ: (ו) וְאַתֶּם תִּהְיוּ־
לִי מִמְּלַכֶת כֹּהֲנִים וְגוֹי קָדוֹשׁ אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבֹּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

(6) דה"ב יג, ד-ה

(ד) וַיִּקֶם אַבְיָה מַעַל לְהָר צִמְרִים אֲשֶׁר בְּהָר אֶפְרַיִם וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּנִי יִרְבֵּעַם וְכָל־יִשְׂרָאֵל:
(ה) הֲלֹא לָכֶם לָדַעַת כִּי הוּא אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נָתַן מִמְּלָכָה לְדָוִיד עַל־יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם לוֹ וּלְבָנָיו בְּרִית מֶלֶח:

(7) שד"ל ויקרא ב'י"ג

מלח ברית אלהיך - עד היום הזה נשיאי הערביים כשכורתים ברית מביאים כלי של מלח ואוכלים יחד פת במלח (רוזנמילר), והנה זה היה מנהג ידוע בימי קדם בארצות המזרח שהברית נכרת במלח, ואמנם כל קרבן הוא לרצות ולפייס האל ולהביאו עמנו בברית, ולפיכך צוה לתת מלח בכל קרבן וקרא לאותו מלח ברית אלהיך, כי בו אתה כורת ברית עם אלהיך.